

Sandra Carolina Delgadillo Porcel is een danser en choreograaf met Boliviaanse roots. Via gevechtssporten, urban en latin arts kwam ze in contact met hedendaagse dans. Ze danste onder meer bij Sidi Larbi Cherkaoui, Kristzina de Chat el en Wim Vandekeybus. Sinds 2020 ontwikkelt ze eigen dansprojecten en concepten met Moving Forward Dance Co. Ze gelooft sterk in de kracht van kunst en fysieke ontmoetingen als oplossing voor dagelijks racisme en verdeeldheid.

Choreograaf Sandra Delgadillo gaat in haar werk steeds op zoek naar verbinding. In HRTZ is dat niet anders. Geluidsfrequenties, bewegingen, kleuren, gevoelens haken op elkaar in en lokken elkaar uit. De dansers weten die golven perfect te bespelen en nemen het publiek mee op een tocht van schijnbare chaos naar absolute balans, van losse eindjes naar een vloeiend geheel.

Van martial arts over breakdance en hedendaagse dans tot salsa: de diversiteit van de technieken en stijlen op het cv van Sandra Delgadillo is ronduit indrukwekkend. En de lijst wordt in de toekomst ongetwijfeld nog aangevuld: "Na mijn dansopleiding aan het HID in Lier besloot ik om danser in de praktijk te worden. Want al leer je veel op school, er is ook veel dat je gewoonweg niet op school k n leren. Ik reis daarom de wereld rond op zoek naar authentieke meesters van verschillende dansstijlen en technieken. Het is fijn om je onder te dompelen in al die culturen en op zoek te gaan naar de gemeenschappelijke punten."

Die zoektocht naar wat al die culturen verbindt neemt ze expliciet mee in haar werk: "Als choreograaf wil ik me afzetten tegen racisme en ongelijkheid. Ik kijk altijd hoe ik de dansers en het publiek kan verbinden. We zien het niet altijd, maar er zijn echt wel veel linken te leggen. Dat is ook de kern van HRTZ. De titel verwijst naar de eenheid van frequentie, het aantal trillingen per seconde. Sommige frequenties horen we niet altijd bewust, maar ze resoneren wel in ons lichaam en zorgen voor een bepaalde energie. Het is als een golf die dingen in beweging zet."

"Ik heb bewust geen lerarenopleiding gevolgd, omdat ik eigen methodieken wilde ontwikkelen voor het doorgeven van wat ik zelf heb geleerd. Het is belangrijk voor mij dat dansers m e onderzoek doen."

Sandra wil evenwel niet losweg dingen in beweging zetten, maar vooral zorgen voor harmonie. In HRTZ onderzoekt ze dan ook of, en hoe je die golven kan sturen: "Ik ben me gaan verdiepen in de theorie van de zeven chakra's, die elk gelinkt zijn aan een kleur. Als je chakra's uit balans zijn, raakt je energiestroom verstoord. Kan je die stroom via bepaalde geluidstrillingen, bewegingen, kleuren terug vloeiend krijgen? In HRTZ staat elk van de zeven dansers voor een chakra en kleur. Matt Wong componeerde voor ons per frequentie een

klein stukje muziek. Door die stukjes aan bewegingsfrases te koppelen, trekken de dansers letterlijk de energiestroom weer op gang en raken zowel de dansers als het publiek een beetje meer in balans."

Een niet zo voor de hand liggend onderzoek, maar Sandra slaagde er wonderwel in om de dansers helemaal mee te krijgen in haar zoektocht: "Ik heb bewust geen lerarenopleiding gevolgd, omdat ik eigen methodieken wilde ontwikkelen voor het doorgeven van wat ik zelf heb geleerd. Het is belangrijk voor mij dat dansers m e onderzoek doen. Dat ze de thematiek mee verkennen en aanvoelen en dat we doorheen het creatieproces een soort gezamenlijke taal ontwikkelen."

Passerelle bleek daarvoor alvast het ideale platform: "De vraag van Judith Clijsters om een stuk te creëren voor de double bill kwam op het goede moment. Ik was net van plan om in België terug meer voorstellingen te maken. En de aanpak van Passerelle past ook perfect bij wat ik wil doen. Je krijgt de vrijheid om een thema te verkennen. Plus, de jongeren die op de auditie intekenen zijn stuk voor stuk gedreven en nieuwsgierig, met een hele open blik. Het was bijzonder leuk om met hen samen te werken, om hen te inspireren en tegelijk ook zelf door hen geinspireerd te worden."

SANDRA DELGADILLO

HRTZ

CREDITS

Concept en creatie: Sandra Delgadillo
Dans en creatie: Zinte Coekaerts, Emma Drossart, Loeka Haspeslagh, Zana Imbrechts, Gwen Kiggen, Flore Schroyen, Britt Vanhove
Licht, geluid: Raf Wouters
Muziek: Matt Wong
Kostuums: Elif Korkmaz
Productie: Passerelle vzw met de steun van C-mine

EMMA DROSSART DANSER

Emma Drossart leerde Passerelle pas in 2023 kennen dankzij de double bill van Vera Tussing. Ondertussen maakt ze deel uit van de Passerello's en danst ze dit jaar opnieuw mee in de double bill. Op een dik jaar tijd is ze zo een echte 'ancien' geworden. En dat is niet eens zo moeilijk volgens haar, want "Passerelle is gewoon een superpositieve omgeving die voor superveel verbinding zorgt."

De superlatieven volgen elkaar op wanneer Emma het over Passerelle heeft. De eerste ervaring met de double bill van Vera Tussing in Genk was meteen raak: "Ik heb veel goede vriendinnen gemaakt, de choreograaf was superfijn en de hele sfeer zat goed. Ik vind het ook heel fijn dat Passerelle zo'n kansen biedt aan mensen die niet professioneel als danser aan de slag zijn. Dus ik dacht, dit wil ik opnieuw meemaken."

Ze dacht het niet alleen, ze d ed het ook. Hoewel ze nog voltijds Communicatiewetenschappen studeert, maakt ze tijd vrij voor Passerelle: "Ik heb ondertussen aan andere dansprojecten deelgenomen, en ik ben nu

ook Passerello. Samen met de collega's komen we nu en dan voor een Passerello-dag samen. Dan geven we feedback op de werking en brainstormen we over nieuwe initiatieven."

Alsof dat nog niet genoeg was staat ze ook opnieuw in de double bill: "De aanpak en de thematiek van Sandra Delgadillo zijn weer helemaal anders: de stijl, de bewegingskwaliteiten, de emoties en de geluiden, zelfs de opbouw van de repetities. Maar het was opnieuw een bijzonder fijne ervaring. Het onderzoeksproces was echt leuk en er steekt veel van onszelf in de voorstelling."

